

[Carl Petersen.]

og Husmandsforeningerne. Nu foreslaas det, at hvor der fremkommer en enstemmig Indstilling fra en af de nævnte Foreninger, skal Amsraadene vælge vedkommende. Jeg anser denne Forandring for uklog. Det er muligt, at Ministeren hertil vil svare, at det er kun et lille Spørgsmaal, og det er maa-ske ogsaa rigtigt. Men hvorfor forandre noget af det, der i Praksis har vist sig at fungere godt. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg tror, at Amsraadenes Sammensætning i højere Grad end Styrelserne inden for de landøkonomiske Foreninger borger for et rigtigt Valg; vi har jo før set, hvorledes der inden for Erhvervsorganisationerne under ugunstige Konjunkturer kan opstaa desperate Bevægelser, der i deres Paagaan-ehed kan tiltage sig en betydelig Indflydelse, ikke mindst naar det drejer sig om at faa placeret Personer paa indflydelsesrige Pladser. Af disse Grunde mener jeg, at man bør bibeholde den Affattelse, der findes i de nugældende Bestemmelser.

I § 4, som angaar Ansøgenes Kvalifikation, har man helt fulgt den gamle Linie, hvorefter man lægger Vægten paa sammen-sparedede Midler. Selv om jeg har den allerstørste Respekt for de unge Mennesker, der er sparsommelige, og som allerede i den tidlige Ungdom sætter sig et Maal og vil spare for at naa dette Maal, saa finder jeg det meget betænkeligt at lade Sparsommeligheden være det mest bestemmende Kriterium. Jeg savner en Bestemmelse om, at de Ansøgere, der kan møde med Bevis for, at deres Uddannelse er i Orden baade paa det praktiske og det teoretiske Omraade, skal have Fortrinsret. Er det i Grunden ikke lidt bagvendt, naar der fra Statens Side ofres store Beløb paa landbrugsfaglig Uddannelse i Form af Tilskud til vore Landbrugsskoler og Tilskud paa en hel Del andre Felter for at dygtiggøre de unge til deres Livs-gerning, da at sige til de unge Mennesker, som skal sættes i Gang for Statens Midler: Naar blot I sparer saa meget, at I, den Dag I søger Jord, kan møde med de fleste Tusinde Kroner, saa har I den største Chance! Det maa da betyde, at de unge siger til sig selv: Saa har jeg ikke Raad til at tage paa nogen Landbrugsskole, for det ikke alene koster Pengé, men jeg tjener heller ikke noget i den Tid, Opholdet varer. Resultatet maa blive, at han vælger at blive borte fra Skolen, og det bør man i alle Tilfælde ikke animere til i en Lov. Jeg tror, at den

Tid, der kommer, vil stille saa store Krav ikke mindst til det lille Landbrugs Udøvere, at en grundig Uddannelse er betydelig mere værdifuld end nogle Tusinde Kroner mere eller mindre i Starten. Hvad det i det lange Løb betyder i en saadan Bedrift, at Manden kender noget til baade Fodringslære og Gødningslære og alle de andre Ting, som han kun kan faa Viden om paa en Landbrugsskole, ved jo alle, der har med Landbrug at gøre. Derfor maa Maalet ikke alene være at skaffe det nødvendige Antal selvstændige Hjem til den ubemidlede Landbo-ungdom, men ogsaa dette, at det bliver de dygtigste af denne Ungdom, som sættes i Gang for Statsmidler, og jeg haaber, at der i det Udvalg, der skal nedsættes, maa være Villighed til at ændre Lovforslaget derhen, at de unge, der kan møde med Bevis for Skoleophold, i hvert Fald sidestilles med dem, der har nogle Tusinde Kroner.

Jeg har saa en Bemærkning til § 16, Stk. 2, hvori det hedder, at Jordlovsudvalget paa tilsvarende Maade, som det ifølge Stk. 1 kan meddele Fritagelse for at betale fuld Jordrente i en Aarrække, ogsaa kan fastsætte et Tillæg til Jordrenten. Jeg forstaaer saa udmærket Formaålet med disse Bestemmelser og anerkender for øvrigt Berettigelsen deraf, men det staaer ikke helt klart for mig, hvorledes Fravigelsen fra det virkelige Vurderingsgrundlag kommer til at virke for en Bruger, der ønsker at betale sine Renter efter Konjunkturer. Hvis han betaler et bestemt Vederlag en Gang for alle, er Spørgsmaalet selvfølgelig ikke aktuelt, men hvis han vælger et forholdsmæssigt Tillæg til Jordrenten, som det hedder, skal det da forstaaes saadan, at man forhøjer Renten eller selve Vurderingssummen for den, der vælger denne Fremgangsmaade?

I § 19, Stk. 2, hedder det, at der kan ydes Etableringslaan, enten naar dette godkendes af Husmandsbrugskommissionen eller Effekterne anskaffes gennem Indkøbsforeningerne. Her er der kommet det nye ind, at ogsaa Husmandsbrugskommissionen kan godkende. Jeg mener, at denne Bestemmelse betyder en Forringelse af Sikkerheden. Al Ære og Respekt for Kommissionsmedlemmernes Kvalifikationer, men jeg tror dog alligevel, at Driftslederne for Indkøbsforeningerne, hvis daglige Arbejde er at vurdere og handle, er betydeligt mere sikre i deres Skøn over Effekternes Værdi end de andre. Naar der i Bemærkningerne er anført som